

LỜI SỐNG

Tháng 10.2013

“Anh em đừng mắc nợ gì ai, ngoài món nợ tương thân tương ái; vì ai yêu người, thì đã chu toàn Lễ luật” (Rm 13, 8)

Trong những câu trước (Rm 13, 1-7) thánh Phao-lô đã nói đến món nợ chúng ta có đối với chính quyền dân sự (vâng phục, tôn trọng, trả thuế v.v.), ngài nhấn mạnh rằng cả việc trả món nợ này cũng phải làm cho sinh động bằng tình thương. Dầu sao đó cũng là món nợ dễ hiểu, cũng vì, trong trường hợp không thanh toán, thì ta bị trừng phạt theo luật pháp đã ấn định.

Khởi từ đó thánh nhân bước sang nói về một món nợ khác, hơi khó hiểu: đó là món nợ chúng ta mắc với người bên cạnh, theo như lời ký thác Đức Giêsu để lại. Đó là lòng thương yêu lẫn nhau trong nhiều diễn tả của nó: lòng quảng đại, quan tâm, tin tưởng, đôn đốc lẫn nhau, thành thật v.v. (cf Rm 12, 9-12)

“Anh em đừng mắc nợ gì ai, ngoài món nợ tương thân tương ái; vì ai yêu người, thì đã chu toàn Lễ luật”

Lời sống này nêu bật cho chúng ta hai điều. Trước tiên lòng thương yêu được trình bày cho chúng ta như một món nợ, nghĩa là một điều mà ta không thể đứng vững đối với nó, không thể khất lần; như thế đó là điều thúc đẩy chúng ta, đôn đốc chúng ta, không để ta yên cho đến khi trả xong.

Đó là như thế nói rằng lòng thương yêu lẫn nhau không phải là cái gì “thêm vào”, là hiệu quả của lòng quảng đại của ta, từ đó, nói một cách nghiêm chỉnh, ta không thể được miễn trừ mà không bị phạt theo luật pháp; lời này đòi ta phải đem ra thực hành khẩn cấp, nếu không sẽ bị tội phản bội phẩm giá người tín hữu Kitô của ta, những người đã được Đức Giêsu kêu gọi để trở nên dụng cụ cho tình thương của Người trên trần gian.

Điểm thứ hai, lời này dạy chúng ta là lòng yêu thương lẫn nhau là động cơ, là linh hồn và là mục đích mà tất cả mọi điều răn đều hướng về đó.

Tiếp theo nếu muốn chu toàn cẩn thận ý Chúa, ta không thể bằng lòng với việc chu toàn cách lạnh lùng và theo luật những điều răn của Người, mà cần phải luôn nhớ đến mục đích này mà Chúa đề ra cho chúng ta qua những điều răn ấy. Như thế, chẳng hạn, để sống tốt điều răn thứ bảy ta không chỉ giới hạn vào việc không trộm cắp, mà phải dẫn thân nghiêm chỉnh để loại trừ những bất công xã hội. Chỉ như vậy chúng ta mới chứng tỏ là ta mến yêu người khác.

“Anh em đừng mắc nợ gì ai, ngoài món nợ tương thân tương ái; vì ai yêu người, thì đã chu toàn Lễ luật”

Vậy làm sao ta sống Lời dành cho tháng này?

Đề tài thương yêu người bên cạnh mà lời này đề ra cho ta, có vô vàn những nét đậm nhạt. Ở đây ta chỉ nhấn mạnh hơn hết đến một điểm xem ra đặc biệt đề ra cho ta theo những lời của bản văn.

Như thánh Phao-lô dạy, nếu lòng thương yêu lẫn nhau là một món nợ, thì cần phải có một tình thương biết mến yêu trước như Đức Giêsu đã làm cho chúng ta. Như vậy đó sẽ là một tình thương đưa ra sáng kiến, không chờ đợi, không trì hoãn.

Vậy trong tháng này ta hãy thực hiện như vậy. Ta hãy tìm cách là người đầu tiên yêu thương mỗi người ta gặp, mỗi người ta điện thoại, viết thư, hay cùng chung sống. Và cầu mong đó là một tình thương cụ thể, hiểu biết, lưỡng trước, một tình thương nhẫn nại, tin tưởng, kiên nhẫn, quảng đại.

Ta sẽ nhận ra là cuộc sống thiêng liêng của mình sẽ bước một bước nhảy vọt về phẩm chất, mà không kể đến niềm vui sẽ tràn ngập lòng ta.

Chiara Lubich